

HOMILIA DIJOURS SANT
Catedral Basílica de Menorca 13 d'abril de 2017

1.- Havent estimat els seus

Jesús, sabent que arribava el seu traspas, és a dir, la seva pasqua, va estimar fins a l'extrem. La Pasqua jueva recordava la nit en què Israel va ser alliberat de l'esclavitud d'Egipte. Era una celebració de la misericòrdia de Déu amb el seu poble: "traguè Israel d'aquell país" -cantaven- "perdura eternament el seu amor".

La nova Pasqua, el pas de Jesús al Pare, el seu lliurament per tots, només pot ser comprès com un gest immens d'amor. Un amor que arriba fins al lliurament de la pròpia vida. "Ell que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava".

2.- Es va posar a rentar-los els peus

Jesús realitza un gest per expressar aquest amor que el mou a estar amb els seus i a acceptar la mort en creu: assumeix la tasca dels esclaus, que era rentar els peus dels convidats. "S'aixecà de taula, es llevà el mantell" i "es posà a rentar els peus als deixebles". És un gest que resumeix la seva vida sencera. Ha vingut a servir, a fer-nos gaudir de l'amor del Pare. Déu descendeix i es fa esclau.

Cal, en primer lloc, deixar-nos rentar els peus per Jesús, sentir tot el seu amor immens cap a nosaltres. Com li diu a Pere, si Ell no ens renta els peus, no tenim res a veure amb Ell. Qui no experimenta el seu amor, no sap en què consisteix ser cristià.

Però Jesús vol que els deixebles també participin d'aquesta dinàmica d'amor. "¿Enteneu això que us acab de fer?" "També vosaltres us ho heu de fer els uns als altres". La tasca del deixeble no pot ser sinó rentar els peus cansats i adolorits dels nostres contemporanis.

Hi ha persones amb els peus bruts. És la brutícia de la fam, de la violència, de l'exclusió, l'atur, la desesperança, la tristesa. Mitjançant nosaltres Jesús vol seguir rentant els peus. La nostra raó de ser com a Església no és altra que perllongar el Crist que serveix. Aquest servei és fruit de la nostra trobada amb Crist: sentir els nostres peus rentats, la nostra vida renovada per l'amor de Crist, ens porta a fer-ho amb els altres.

3.- Que us estimeu

Per això en aquesta mateixa nit Jesús lliura als seus deixebles un regal preciós: el seu mandat, el manament nou: "Que us estimeu els uns al altres tal como jo us he

estimat". És el manament central. Per el cristià no hi ha altre llei més que l'amor. "Aquell qui estima ja ha acomplert tota la llei.", dirà San Pau (Rom 13, 8).

No es tracta d'un mandat per aprendre'l de memòria, sinó per viure-ho. L'amor ha de ser l'estil de vida de cada cristià. Un amor que sempre requereix expressar-se en gestos concrets de perdó, de servei, de tendresa i proximitat als altres.

4.- Això és el meu cos

En aquesta dinàmica de lliurament per amor, dominant la nit de Dijous Sant, Jesús realitza un altre gest extraordinari. Ho hem escoltat en un dels relats més antics del Nou Testament, el que ofereix Sant Pau: "la nit que havia de ser entregat, prengué el pa ..." Crist s'ha entregat per sempre en el sagrament del seu Cos i Sang, instituït en aquesta nit memorable.

Amb el pa partit significa el seu cos que serà destrossat al suplici de la creu. Amb el vi simbolitza la sang que unes hores després anava a vessar per tots nosaltres. I demana que sigui repetit per sempre aquest memorial de la seva mort: "Feis-ho per celebrar el meu memorial". És un gest admirable. Es queda per sempre com a aliment d'aquest home a qui tant ha estimat. En contemplar-lo, brolla espontàniament del nostre cor la gratitud i l'alegria.

5.- Conclusió

En aquesta nit santa el Senyor ens va estimar fins a l'extrem. Nosaltres vivim d'aquest amor, que ens dóna vida, ens reconforta i ens omple. Un amor plasmat en l'Eucaristia, memorial de la seva entrega, que pels segles l'Església celebra.

HOMILÍA JUEVES SANTO

Catedral Basílica de Menorca, 13 de abril de 2017

1.- Habiendo amado a los suyos

Jesús, sabiendo que llegaba su paso, es decir, su pascua, amó hasta el extremo. La Pascua judía recordaba la noche en que Israel fue liberado de la esclavitud de Egipto. Era una celebración de la misericordia de Dios con su pueblo: “tragué Israel d’aquell país” –cantaban- “perdura eternament el seu amor”.

La nueva Pascua, el paso de Jesús al Padre, su entrega por todos, sólo puede ser comprendido como un gesto inmenso de amor. Un amor que llega hasta la entrega de la propia vida. “Ell que sempre havia estmat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava”.

2.- Se puso a lavarles los pies

Jesús realiza un gesto para expresar ese amor que le mueve a estar con los suyos y a aceptar la muerte en cruz: asume la tarea de los siervos, que era lavar los pies de los huéspedes. “S’aixecà de taula, es llevà el mantell” y “es posà a rentar els peus als deixebles”. Es un gesto que resume su vida entera. Ha venido a servir, a hacernos gozar del amor del Padre. Dios desciende y se hace esclavo.

Es preciso, en primer lugar, dejarnos lavar los pies por Jesús, sentir todo su amor inmenso hacia nosotros. Como le dice a Pedro, si Él no nos lava los pies, no tenemos nada que ver con Él. Quien no experimenta su amor, no sabe en qué consiste ser cristiano.

Pero Jesús quiere que los discípulos también participen de esa dinámica de amor. “¿Enteneu aixó que us acab de fer?” “També vosaltres vos ho heu de fer els uns als altres”. La tarea del discípulo no puede ser sino lavar los pies cansados y doloridos de nuestros contemporáneos.

Hay personas con los pies sucios. Es la suciedad del hambre, de la violencia, de la exclusión, el paro, la desesperanza, la tristeza. A través nuestro Jesús quiere seguir lavando los pies. Nuestra razón de ser como Iglesia no es otra que prolongar a Cristo que sirve. Este servicio es fruto de nuestro encuentro con Cristo: sentir nuestros pies lavados, nuestra vida renovada por el amor de Cristo, nos lleva a hacerlo con los otros.

3.- Que os améis

Por eso en esta misma noche Jesús entrega a sus discípulos un regalo precioso: su mandato, el mandamiento nuevo: “Que us estimeu els uns al altres tal como jo us he

estimat". Es el mandamiento central. Para el cristiano no hay otra ley sino el amor. "Quien ama ya ha cumplido la ley entera", dirá San Pablo (Rom 13, 8).

No se trata de un mandato para aprenderlo de memoria, sino para vivirlo. El amor debe ser el estilo de vida de cada cristiano. Un amor que siempre requiere expresarse en gestos concretos de perdón, de servicio, de ternura y cercanía a los demás.

4.- Esto es mi cuerpo

En esta dinámica de entrega por amor, que domina la noche de Jueves Santo, Jesús realiza otro gesto extraordinario. Lo hemos escuchado en uno de los relatos más antiguos del Nuevo Testamento, el que ofrece San Pablo: "la nit que havia de ser entregat, prengué el pa..." Cristo se ha entregado para siempre en el sacramento de su Cuerpo y Sangre, instituido en esta noche memorable.

Con el pan partido significa su cuerpo que será destrozado en el suplicio de la cruz. Con el vino simboliza la sangre que pronto iba a derramar por todos nosotros. Y pide que sea repetido para siempre ese memorial de su muerte: "Feis-ho per celebrar el meu memorial". Es un gesto admirable. Se queda para siempre como alimento de este hombre al que tanto ha amado. Al contemplarlo, brota espontáneamente de nuestro corazón la gratitud y la alegría.

5.- Conclusión

En esta noche santa el Señor nos amó hasta el extremo. Nosotros vivimos de ese amor, que nos da vida, nos reconforta y nos llena. Un amor plasmado en la Eucaristía, memorial de su entrega, que por los siglos la Iglesia celebra.